

ת"פ 28424/07/19 - מדינת ישראל נגד רוזלין נווה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 28424-07-19 מדינת ישראל נ' נווה(עציר)

בפני	כבוד השופט חיים פס
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	על-ידי ב"כ המתמחה הגב' שירי ביטון
הנאשמת	רוזלין נווה (עצירה)

החלטה

1. נגד הנאשמת הוגש ביום 11.7.19 כתב אישום המייחס לה עבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ותקיפה הגורמת חבלה ממשית.

2. ביום 27.10.19 התקיים דיון בתיק בפני כב' סגן הנשיאה השופט ברסלר-גונן, ובו עמדה הנאשמת על כך כי איננה מעוניינת בקיום דיון גישור וכי איננה מעוניינת בייצוג משפטי.

3. במהלך הדיון עצמו, ביקש עו"ד בן לולו, שייצג באותה העת את הנאשמת מטעם הסניגוריה הציבורית, להעביר באולם את חומר החקירה לנאשמת.

הנאשמת סירבה ואמרה כי: "**כשעו"ד בן לולו רוצה להעביר לי את חומר החקירה אני אומר שאני לא זקוקה לו**" (עמ' 2 לפרוטוקול הדיון מיום 27.10.19, שורה 25).

4. בדיון שנערך בפני ביום 30.10.19 עתרה הנאשמת, שאינה מיוצגת בדיון ושעמדה במהלך הדיון על רצונה לנהל הגנתה לבדה, וזאת על אף הפצרותיו של בית המשפט כי תיעזר בייצוג משפטי מקצועי, כי אורה לשב"ס לאפשר הוצאתה ממקום המעצר על מנת שתוכל לצלם את חומר החקירה בעניינה.

עוד עתרה הנאשמת לכך כי יסופקו לה על ידי שרות בתי הסוהר, למקום מעצרה, מחשב נייד וכן חומרי עזר משפטיים על מנת שתוכל להתכונן למשפטה.

יש לציין, כי במהלך הדיון לשאלת בית המשפט האם מתכוונת הנאשמת לשכור את שירותיו של עו"ד פרטי לצורך ייצוגה בתיק זה השיבה הנאשמת כי אינה מתכוונת לעשות כן.

עוד הוסיפה הנאשמת כי: "**לא קיבלתי את חומר החקירה למרות שהוצע לי לקבל אותו, אבל אני סירבתי**

עמוד 1

לקבל אותו" (עמ' 7, שורות 3-5, לפרוטוקול).

5. על אתר, ניתנה החלטה על ידי המורה לב"כ המאשימה למסור העתק מחומר החקירה לנאשמת, כאשר הוספתי כי הנאשמת תוכל לעשות בחומר כאוות נפשה.

בהמשך להחלטתי זו, מסרה הנאשמת כי קמה לה הזכות ללכת למאשימה ולצלם בעצמה את חומרי החקירה, אולם, לא מאפשרים לה.

בהמשך הדיון, על אף שבית המשפט מסר לנאשמת כי אינה חייבת ליתן מענה לכתב האישום במקום, השיבה הנאשמת כי היא רוצה לתת מענה לכתב האישום על אף שלא ראתה את חומרי החקירה.

6. ב"כ המאשימה ביקשה שהות להגיב על בקשותיה של הנאשמת לעניין צילום חומרי החקירה ולעניין קבלת מחשב וחומר משפטי במקום מעצרה וזו הוגשה ביום 18.11.19.

7. לאחר שעיינתי בתגובת המאשימה, באתי לכלל מסקנה כי דין בקשות הנאשמת להידחות.

ראשית, יש לזכור כי הנאשמת עצורה וכעת מוחזקת על ידי שירות בתי הסוהר. לאור כך, עליה לפנות בהליך "עתירת אסיר" לערכאה המוסמכת לדון בעתירות אלו, שכן, בקשותיה של הנאשמת יש להן קשר ישיר לנהלים הקבועים בשירות בתי הסוהר לעניין הוצאת אסירים ממקום מאסרם, ובעניין הכנסת ציוד לאסיר במקום מעצרו.

8. מעבר לצורך, גם לגופו של עניין אני סבור כי דין בקשותיה של הנאשמת להידחות.

באשר לצילום חומרי החקירה הרי שהנהל הקבוע הן אצל המאשימה והן בשירות בתי הסוהר אינו מאפשר צילום החומר על ידי המבקש לקבלו, אלא שהמאשימה מכינה עותק מחומרי החקירה ומוסרת אותו לנאשם או מי מטעמו. ככל שלאחר עיון בחומרים סבור הנאשם כי קיימים חוסרים כאלה או אחרים הרי שהוא יכול לפנות בבקשה מתאימה לבית המשפט לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי[נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

כאמור לעיל, בדיון מיום 27.10.19, ביקש עו"ד בן לולו אשר ייצג באותה העת את הנאשמת מטעם הסניגוריה הציבורית, למסור באולם את חומרי החקירה לנאשמת, וזו סירבה לקבלם.

לאור ההתנהלות האמורה נראה כי המאשימה מילאה את חובתה בהקשר של מסירת חומרי חקירה לנאשמת או למי מטעמה, ומסירבה הנאשמת לקבל את חומרי החקירה, אין לה אלא להלין על עצמה.

באשר להוצאתה ממקום מעצרה על מנת לצלם בעצמה את חומרי החקירה או לקבלם, הרי שבעניין זה כאמור

לעיל, על הנאשמת לפנות בהליך מתאים.

9. באשר לבקשת הנאשמת לקבלת מחשב אישי וחומרים משפטיים הרי שעל פי עמדת שירות בתי הסוהר שהובאה במסגרת תגובת המאשימה, אין אפשרות לספק מחשב כאמור וחל דין אחיד על כלל העצורים והאסירים בהקשר זה ועניינה של הנאשמת אינו שונה.

יחד עם זאת, מסרה המאשימה, כי בכל בית סוהר קיים מחשב לשימוש כלל העצורים, ובמחשבי שירות בתי הסוהר אף מותקנת תוכנה משפטית "תקדין", שיהא בה כדי לשמש כעזר לנאשמת.

10. כך או כך, כאמור בראשית החלטתי, הנאשמת יכולה לפנות, ככל שתחפוץ, בהליך של 'עתירת אסיר' לבית המשפט המוסמך ביחס לכלל בקשותיה הנוגעות לשירות בתי הסוהר.

בית המשפט שב וממליץ לנאשמת להיעזר בשירותיו המקצועיים של סנגור אשר יוכל לסייע לה בהגנתה.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לשירות בתי הסוהר, אשר יעביר ההחלטה לנאשמת העצורה בכלא "נווה תרצה" וכן תעביר העתק ההחלטה למאשימה.

ניתנה היום, כ"ב חשוון תש"פ, 20 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.